

[Hørulf Rasmussen.]

delse af en dybtgående udviklingskrise, og kommende slægter inden for dette erhverv har ingen som helst gavn af, at det offentliges prioritet i jorden kvittes og indkasseres af de nuværende ejere. Vi er villige til at drøfte en udjævning af disse skatter, så vi kommer af med de urimelige udsving fra egn til egn. Amtsskatterne er meget ujævne, og dertil er de steget meget kraftigt i de senere år. Det må heller ikke glemmes, at deciderede amtskommunale foranstaltninger kommer andre end ejere af ejendomme til gode.

Der er derfor saglige grunde for at udjævne disse skatter og for at drøfte, hvem der fremover skal bære vej- og sygehusudgifterne, men vi vil ikke gå med til at opgive den del af jordbeskatningen, der med rette kan betegnes som samfundets prioritet, fordi de pågældende ejendomme er købt på det vilkår, at afgifter skulle svares til det offentlige.

De amtskommunale skatter bør udjævnes og gøres rimelige og derefter sammenlægges med de statslige jordskatter.

Bygningskatterne, det være sig de amtskommunale eller de sognekommunale, ser vi meget gerne afviklet. Den særlige skat på bygninger er vanskelig at begrunde. Hvis et bygningsanlæg påfører en lokalitet omkostninger, må det efter vor opfattelse være rigtigt, at det pågældende bygningsanlæg udreder netop disse omkostninger og ikke en efter generelle regler beregnet skat.

Ifølge sagens natur har der ikke været tid til at overveje, om amterne egentlig har nogen mission som administrative enheder. Grundlaget svinder efter min opfattelse noget ind, når samtlige udgifter alligevel skal afholdes af staten, og en reform på dette område ville betyde en forenkling. Det må erkendes, at det er rationelt at lade staten overtage folkepensionsudgifterne, men det er ikke rationelt at opretholde administrative enheder af tvivlsom berettigelse og samtidig foranledige, at disse organer skal hente pengene fra staten, fra egen skatteudskrivning og fra sognekommunerne. Det er ikke forenkling, det er det modsatte.

Forslagsstillerne har nok haft for øje, at de kaotiske forskelle, der består i den kommunale beskatning, burde bekæmpes. Denne betragtning er fuldkommen rigtig, men i

stedet for sænker man fanerne og giver lejlighed til et større spillerum ved fastsættelsen af grundskyldpromillen. Det har måske været bydende nødvendigt af hensyn til visse kommuner, men det viser, at dette område er så kompliceret, at virkningerne af en lovgivning giver stærkt varierende resultater fra egn til egn. Virkningerne er langt fra analyseret under det nu afsluttede udvalgsarbejde. Partierne har foretaget visse lokalt inspirerede korrektioner, men ingen tør vel hævde at have noget samlet overblik overhovedet.

Vi har ikke kunnet stille ændringsforslag til de foreliggende lovforslag. Lovfæstelsen af de tanker, vi gør os på dette område, ville forudsætte et betydeligt forarbejde og helt nye lovforslag. Af de her nævnte principielle grunde og under hensyn til vor mistillid til lovforslagenes lovtekniske kvalitet kan vi ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse. Lovforslaget om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er klart til gavn for det større landbrug; det er byrdefordelingsmæssigt umiddelbart til skade for dem, der ikke ejer ejendom; dertil vil betydningen for lejerne være ringe, ligesom lempelserne for enfamiliehuse ikke er særlig store, hvortil nettovirkningerne varierer meget stærkt. Men netop fordi forslaget konsekvenser ikke i enkeltheder kan overskues, vil det støtte den tanke, der er rejst om, at folk med små indtægter, som har erhvervet deres hus for lang tid siden og nu har vanskeligheder med at bestræde skatterne, får adgang til eventuelt at undlade at betale de årlige skattebeløb imod at lade de forfaldne skatter tinglyse som en rentefri hæftelse på deres ejendom. Det må kunne gennemføres uden større besvær og uden omkostninger for den enkelte.

Mose Hansen: Da disse lovforslag var til første behandling i det høje ting, gav jeg udtryk for, at det sikkert ikke blev sidste gang, man kom til at beskæftige sig med de problemer, lovforslagene omfatter. Disse bemærkninger tog ikke sigte på et lovforslags normale gang, men på — som det også fremgår af, hvad jeg sagde under første behandling — at lovforslagenes virkning på den amtskommunale og sognekommunale beskatning af fast ejendom ikke tilfreds-